

pågældende fire regeringer og for alle stater, der er medlemmer af De Forenede Nationer.

Den af Balkan-kommissionen udarbejdede rapport, som skulle forelægges plenarforsamlingen, konkluderede i, at det måtte anses for godtgjort ved de foretagne undersøgelser, at de græske partisaner havde modtaget hjælp fra Albanien, Bulgarien og Jugoslavien.

Denne beretning gav anledning til langvarige og til tider voldsomme drøftelser i 1. udvalg. Et jugoslavisk og polsk forslag om at indbyde repræsentanter for General Markos oprørsregering til at afgive vidnesbyrd blev forkastet. Derimod enedes man om at indbyde repræsentanter for Albanien og Bulgarien. De Forenede Stater, Frankrig, Kina og Storbritannien fremsatte et resolutionsforslag, som man fra de fire nordiske landes side var enige om at kunne tiltræde, selv om disse lande, bortset fra Island, ikke i sin tid havde stemt for oprettelsen af Balkan-kommissionen. Forslaget vedtoges med nogle ændringer i 1. udvalg med 48 stemmer mod 6 og godkendtes af forsamlingen den 27. november 1948.

Resolutionen, der findes gengivet som bilag 3 A, udtaler, at hjælpen til de græske guerillastyrker er en fortsat fare for freden på Balkan og i strid med paktens principper, og opfordrer derfor Albanien, Bulgarien og Jugoslavien til straks at standse denne hjælp og til at samarbejde med Grækenland på at bilægge deres strid på fredelig måde, samt til at bistå Balkan-kommissionen i gennemførelsen af dens hverv. Resolutionen opfordrer alle til at afholde sig fra enhver hjælp til væbnede styrker, der kæmper mod den græske regering. Den godkender kommissionens beretning og forlænger dens mandat for et år med hovedsæde i Grækenland. Kommissionen får endvidere bemyndigelse til at udnævne en eller flere personer, som ikke behøver at være

medlemmer af kommissionen, til at tage sig af den særlige mægleropgave mellem Grækenland og dets 3 naboer.

Fra sovjetrussisk side blev der fremsat et resolutionsforslag, hvoraf tre afsnit blev vedtaget i 1. udvalg, medens resten forkastedes. Den som resultat heraf opståede resolution B, der godkendtes af forsamlingen den 27. november 1948, findes gengivet i bilag 3. Den henstiller til Grækenland på den ene side og Albanien og Bulgarien på den anden side at genoptage den diplomatiske forbindelse og til de samme lande samt Jugoslavien at forny deres konventioner om afgørelse af grænsespørgsmål. De pågældende lande skal inden et halvt år underrette generalsekretæren om, hvad de har foretaget for at opfylde disse henstillinger.

Spørgsmålet om de græske børn, der var blevet bortført af de græske partisaner til andre lande, gav ligeledes anledning til en langvarig diskussion, hvori folketingsmand Alsing Andersen tog del.

Man enedes i 1. udvalg om at tage dette spørgsmål ud af den politiske diskussion og i betragtning af sagens humanitære karakter søge at nå til enighed om en særlig udtalelse. Der blev opnået enighed om et belgisk forslag med visse ændringer foreslået fra sovjetrussisk og australsk side.

Den af forsamlingen den 27. november 1948 vedtagne resolution C (bilag 3) indeholder en opfordring til at hjemsende græske børn til Grækenland, når børnene, deres forældre eller nærmeste udtrykker ønske derom. Efter russisk forslag skal Røde Kors-organisationerne bistå ved iværksættelsen af disse henstillinger.

Under debatten i 1. udvalg om Grækenland oplæste den jugoslaviske delegerede et telegram fra det græske sømandsforbund om, at 10 græske fagforeningsfolk var dømt til døden og skulle henrettes to dage senere. Jugoslavien og flere